

Raadsvoorstel

AGENDAPUNT NO. 5

Voorstel tot afwijzing van het verzoek van de heer mr. V. Wösten tot herziening van het bestemmingsplan 'Landelijk gebied 2015'.

AAN DE RAAD

Samenvatting

Het verzoek van de heer mr. V. Wösten wordt afgewezen omdat zulks strijdig is met de Wet veehouderij en geurhinder. Bovendien ligt deze zaak 'onder de rechter'; in die fase worden –gelet op de feiten in dit geval- geen wijzigingen meer doorgevoerd in het bestemmingsplan.

Inleiding

De heer mr. V. Wösten te 's-Gravenhage verzoekt, namens een aantal omwonende belanghebbenden, om herziening van het bestemmingsplan 'Landelijk gebied 2015' met het oog op de mogelijke bedrijfsontwikkeling op de locatie Gendringseweg 9 te Aalten.

Er wordt gevraagd in het bestemmingsplan vast te leggen dat op de burgerwoning Rosierweg 1 te Aalten een maximale geurbelasting van 6,3 ouE/m³ optreedt vanwege (de uitbreiding van) het varkensbedrijf op de locatie Gendringseweg 9 te Aalten.

Beschrijving beleidsterrein inclusief toepasselijke regelgeving

Voor deze locatie geldt het bestemmingsplan 'Landelijk gebied 2015', vastgesteld bij raadsbesluit van 21 maart 2017 (een zgn. herstelbesluit). De voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft bij uitspraak van 14 september 2016 de plandelen met de aanduiding 'intensieve veehouderij' en de plandelen met de aanduiding 'specifieke vorm van agrarisch - ontwikkelingslocatie intensieve veehouderij' geschorst, met uitzondering van het plandeel met de bestemming 'Agrarisch' en de aanduidingen 'intensieve veehouderij' en 'specifieke vorm van agrarisch - ontwikkelingslocatie intensieve veehouderij' ter plaatse van het perceel Gendringseweg 9 te Aalten. De uitgesproken schorsing van de verschillende veehouderijlocaties blijft van toepassing op dit herstelbesluit.

De uitspraak van de Voorzieningenrechter van 28 januari 2019 is eveneens van belang. Het verzoek om het plandeel Gendringseweg 9 te Aalten alsnog te schorsen is afgewezen.

Inhoudelijke toelichting op het voorstel

Op 2 mei 2018 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State al eens geoordeeld over een geurregeling in een bestemmingsplan (ECLI:NL:RVS:2018:1468). Deze uitspraak geeft samen met eerdere jurisprudentie een goed beeld van de (on)mogelijkheden op dit vlak.

Voor de geurbelasting vanwege tot veehouderijen behorende dierenverblijven in het buitengebied van Aalten geldt op grond van artikel 3, eerste lid, onder d van de Wet geurhinder en veehouderij een geurnorm van 14 ouE/m³ (de geurnorm binnen een concentratiegebied, buiten de bebouwde kom). Van de bevoegdheid om bij geurverordening voor dit soort situaties een andere geurnorm vast te stellen heeft de gemeenteraad geen gebruik gemaakt. De gemeenteraad heeft op 7 juli 2009 weliswaar een geurverordening vastgesteld, maar er zijn slechts andere normen vastgesteld voor ontwikkelingslocaties voor woningbouw in de kernen en bedrijventerreinen. Verder zijn enkele vaste afstanden gewijzigd. In de geurvisie die ten grondslag ligt aan de door de gemeenteraad vastgestelde geurverordening is aangegeven dat een achtergrondbelasting van 20 ouE/m³ nog als aanvaardbaar woon- en leefklimaat voor het buitengebied van de gemeente Aalten wordt gezien. Daar blijft de nu berekende geurbelasting onder.

In dit geval wordt gevraagd om een geurnorm van 6,3 ouE/m³ voor de woning Rosierweg 1 te Aalten. Volgens standaardjurisprudentie (zie onder andere AbRS 21 januari 2015, ECLI:NL:RVS:2015:84 (Reusel-De Mierden), is het in beginsel aanvaardbaar om normen voor de achtergrondbelasting in een bestemmingsplan op te nemen, omdat dit ruimtelijk relevant en aanvaardbaar kan zijn. De Wet geurhinder en veehouderij regelt immers enkel de voorgrondbelasting. De beoordeling en normering van de cumulatieve geurbelasting moet derhalve in beginsel plaatsvinden in het ruimtelijke spoor, waaronder in een bestemmingsplan. In het geval Gendingseweg 9 zijn er geen andere relevante veehouderijen in de omgeving aanwezig en is de voorgrondbelasting (beoordeling in omgevingsvergunning, milieu) zo goed als gelijk aan de achtergrondbelasting.

Daarmee is evenwel niet gezegd dat een geurnorm van 6,3 ouE/m³, zoals in dit geval gevraagd, als geurnorm mag worden opgenomen in het bestemmingsplan. Dit leidt er in feite toe dat strengere voorwaarden worden gevraagd voor de uitbreiding van een individuele veehouderij dan die welke voortvloeien uit het beschermingsniveau (14,0 ouE/m³), waarin de artikelen 3, eerste lid, van de Wet geurhinder en veehouderij en artikel 3.115, eerste lid, van het Activiteitenbesluit milieubeheer voorzien. Dit in strijd met artikel 3.1, eerste lid, van de Wet ruimtelijke ordening, gelezen in samenhang met voormelde bepalingen. (Zie ook AbRS 25 april 2018, ECLI:NL:RVS:2018:1342).

Omgevingsvergunning van 18 juli 2017

In de omgevingsvergunning van 18 juli 2017 is overigens de geurbelasting van dit agrarisch bedrijf op de onderscheidene geurgevoelige locaties als volgt berekend:

Tabel: Geurgevoelige locaties, geurnormen en geurbelasting

Volgnummer	GGLID	Xcoördinaat	Ycoördinaat	Geurnorm	Geurbelasting
7	Rosierweg 1	234 267	437 643	14,0	6,1
8	Akkermateweg 15	234 514	437 915	14,0	3,2
9	Knibbelweide 100	235 288	438 053	3,0	0,7
10	Vellegendijk 3	234 450	438 409	14,0	1,8
11	Gendingseweg 8-I	233 856	438 231	14,0	3,0
12	Gendingseweg 14	233 467	437 888	14,0	1,2
13	Gendingseweg 15	233 504	437 800	14,0	1,3

Aan de wettelijke normen voor de geurbelasting wordt voldaan ten tijde van het verlenen van de omgevingsvergunning. De hiervoor behandelde jurisprudentie maakt duidelijk dat het geurbeleid voor tot veehouderijen behorende dierenverblijven niet volledig via het ruimtelijk spoor kan worden gevoerd, omdat anders het wettelijke systeem wordt doorkruist.

Aanpassing geuremissiefactoren/GGD advies.

De heer Wösten geeft aan dat bij het ruimtelijk besluit (bestemmingsplan 'Landelijk gebied 2015') door de gemeenteraad het GGD-advies bepalend is geweest voor de positieve bestemming. Nu blijkt dat dit GGD-advies, achteraf, inhoudelijk niet juist was op het gebied van geuremissie. Uit nader wetenschappelijk onderzoek is namelijk gebleken dat de toegepaste luchtwasser een lager rendement heeft en om deze

reden is de geuremissiefactor recent aangepast en verhoogd in de uitvoeringsregeling geurhinder en veehouderij. Deze gewijzigde emissiefactoren waren toendertijd bij de opstelling van het GGD advies echter niet bekend.

In plaats van geen toename van de geurbelasting is er een toename van de geurbelasting, waarbij voor de woning Rosierweg 1 nu –met toepassing van de aangepaste emissiefactoren- een geurbelasting van 18,2 OUE/m³ is berekend. De nu berekende geurbelasting blijft nog wel onder de norm (van 20 OUE/m³) zoals die door de gemeenteraad acceptabel is geacht in het kader van de gemeentelijke geurvisie.

'Onder de rechter'.

Verder vinden wij het van belang te noemen dat deze zaak (zowel het bestemmingsplan, als de omgevingsvergunning) 'onder de rechter' ligt. Wij zijn van mening dat in dit stadium – na afweging van alle belangen – geen wijzigingen in het planologische regime meer kunnen worden doorgevoerd. Dit ligt uiteraard anders indien dit zou volgen uit een rechterlijke uitspraak.

Systematiek bestemmingsplan.

Bovendien is in het bestemmingsplan 'Landelijk gebied 2015' voor geen enkel agrarisch bouwvlak een geurnorm opgenomen. Een agrarisch bedrijf moet aan de milieunormering voldoen. Op die wijze moet worden voorkomen dat een voor de omgeving ontoelaatbare situatie ontstaat. Van een ontoelaatbare situatie is geen sprake als aan de milieuwetgeving op dit gebied wordt voldaan.

Tenslotte wordt opgemerkt dat de omgevingsvergunning reeds is verleend. Een eventuele aanpassing van het bestemmingsplan heeft op zich geen invloed op deze vergunning.

Wanneer op grond van dat verzoek van de heer Wösten toch wordt overgegaan tot het opnemen van een geurnorm voor het achtergrondniveau in het bestemmingsplan, dan zou dat de onderbouwde 20 OUE/m³ moeten zijn, overeenkomstig de gemeentelijke geurvisie. De nu berekende geurbelasting op de woning Rosierweg 1 blijft daar nog onder.

Alternatieve beleidskeuzes

Redelijkerwijs zien wij in dit geval geen redelijke alternatieve beleidskeuzes.

Financiële consequenties

n.v.t.

Participatie en Communicatie

Er heeft in het kader van de verschillende processen veelvuldig overleg plaats gevonden met de verschillende partijen.

In het kader van de behandeling van de RTG kan desgewenst worden ingesproken.

Vervolgstappen inclusief tijdpad

Behandeling door de gemeenteraad op 16 april 2019.

Tegen het raadsbesluit staat beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Bijlagen

1. Het verzoek van de heer mr. V. Wösten;
2. De omgevingsvergunning van 18 juli 2017;
3. De uitspraken van de Voorzieningenrechter van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 14 september 2016 en 28 januari 2019;
4. Advies GGD.

Aalten, 19 maart 2019

Burgemeester en wethouders van de gemeente Aalten,

G.J. van Vliet
(loco) Secretaris/Algemeen directeur

mr. A.B. Stapelkamp
burgemeester

De raad van de gemeente Aalten

gezien het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 26 maart 2019;

gelet op het bepaalde in de Wet ruimtelijke ordening en de Algemene wet bestuursrecht;

B E S L U I T

het verzoek, gedaan bij brief d.d. 20 november 2018, af te wijzen.

AALTEN, 11 juni 2019

De Raad voornoemd,

De Griffier,

M.A.J.B. Fiering

De Voorzitter,

mr. A.B. Stapelkamp